

[Arnth Jensen.]

prøvende Karakter, dels ved Bestemmelsen om, at Loven skal forelægges Rigsdagen til Revision senest i Samlingen 1951—52, dels ved ikke at fastsætte konkrete Regler, men kun at indeholde en Bemyndigelse til Undervisningsministeren til at fastsætte disse. Denne Midlertidighed finder jeg rigtig, for det er et helt nyt Princip med Hensyn til vor Læreruddannelse, vi her kommer ind paa, og derfor er en Prøvetid absolut paa sin Plads.

Med Hensyn til selve Princippet kan der fremføres forskellige Opfattelser, og det er jo ogsaa sket. Der er dem, der mener — og efter min Mening med fuld Berettigelse —, at det er urimeligt med den nuværende Ordning, hvor Studenter møder paa Seminariet med et Fond af Kundskaber, som staar helt paa Højde med det, der fordrer ved afsluttende Lærereksamen, men alligevel skal bruge mindst 3, undertiden 4 Aar for at faa et Lærereksamensbevis. Paa den anden Side er der dem, der hævder — og det er lige saa berettiget —, at det vil være uheldigt for Skolen, om man ved at skabe særlige Uddannelsesmuligheder for Studenter kom til at indføre en Slags særlige Lærere, en særlig Type, om jeg saa maa sige, og lige saa uheldigt vilde det ogsaa være, hvis en forhastet Uddannelse — saadan som Bladet „Folkeskolen“ synes at nære Frygt for — skulde blive saa mangelfuld, at de Lærere, der kom ud, i pædagogisk-undervisningsmæssig Henseende ikke skulde gøre fuld Fyldest.

Disse Synspunkter og ogsaa andre, maaske ogsaa Spørgsmaalet om en friere Uddannelse, mener jeg maa overvejes meget nøje, og jeg vil ogsaa tro, at den højtærede Undervisningsminister under den forestaaende Udvalgsbehandling vil være rede til at fremkomme med alt det Materiale, der kan skønnes at være Brug for til at skabe Klarhed i disse Spørgsmaal. Givet er det imidlertid, at i den foreliggende Situation er Spørgsmalets Løsning paakrævet, og kan det løses paa heldig Maade, kan det faa Betydning ikke blot til Afhjælpning af den øjeblikkelige Lærermangel, men ogsaa for de Studenter, som under deres Løsning har faaet Lyst og Kald til Lærergerningen. Ønskeligt vilde det efter min Mening være, om det var de lidt mere modne og ældre Studenter, der vilde melde sig, og jeg kan ikke lade være i denne Forbindelse at henstille til den højtærede Undervisningsminister snarest at undersøge, hvorvidt det er muligt at forbedre Kaarene meget væsentligt for de private Studenterkursus, der

netop i stor Udstrækning optager Elever, som tit er i en mere moden Alder og væsentligt, kan man sige, kommer fra Erhvervslevets brede Lag.

Paa min Gruppens Vegne kan jeg tilsige vor Støtte til Gennemførelsen af de foreliggende Lovforslag. Vi haaber, at den kommende Udvalgsbehandling vil give til Resultat, at vi her i Enighed kan finde frem til en Form for disse Love, som kan blive til Gavn baade for Skolen og det danske Samfund.

Karl Olsen: Ogsaa mit Parti kan tiltræde de foreliggende Lovforslag, selv om vi gør det uden nogen særlig Begejstring. Forholdet er det, at naar der her i Tinget har været forelagt Forslag om Ændringer i Folkeskoleloven, har vi altid hidtil betragtet disse Ændringer som Forbedringer, men den her foreslaaede Ændring kan mit Parti ikke betragte som nogen Forbedring af Folkeskoleloven. Dette skal ikke være sagt som en Bebrejdelse til den højtærede Minister — vi kender hans Synspunkter i denne Sag, og vi er klar over, at vi i Spørgsmaalet om at skaffe de fornødne Lærerkrafter til Folkeskolen er under Nødvendighedens Lov og maa handle derefter, og ud fra dette skal man se mit Partis Tilslutning til Gennemførelsen af disse Ændringer.

Selvfølgelig er der en Række Spørgsmaal, som vi — ligesom de foregaaende ærede Ordførere for deres Vedkommende gav Udtryk for — kunde ønske at drøfte i Udvalget. Der er en Bestemmelse af principiel Karakter, som har vakt Diskussion i mit Parti, nemlig den foreslaaede Ændring til § 43. Det er klart, at denne Ændring vil betyde en virkelig Forbedring, men der er altsaa i mit Parti alvorlig Betænkelighed ved at gaa til en Ændring paa dette Punkt. Det vil sikkert vække Glæde rundt om i mange Byers Skolekommissioner, om denne Bestemmelse maatte blive vedtaget. Det er maaske i Øjeblikket ikke saa meget med Hensyn til Lærerspørgsmaalet som med Hensyn til Lokalespørgsmaalet, denne Bestemmelse vil betyde en Lettelse, men man maa være klar over, at naar den bliver ophøjet til Lov, vil man derved give visse Kommunalbestyrelser en Sovepude, idet Byggeri, nødvendiggjort i Henhold til gældende Lov, derved vil kunne udskydes.

Det er mit Partis Opfattelse i det hele taget vedrørende disse Ændringer til Folkeskoleloven, at de burde være af midlertidig Karakter, for det er jo en Ændring af Folkeskoleloven paa et meget afgørende Punkt, naar man ændrer § 43. Man har i Partiet